

చెయ్యని పాపాలే మనుష్యుల్ని వెంటాడే ఈ కోజుల్లో చేసిన పాపాలు చెప్పేవరకూ బయలుపడవనుకోవడం అర్థంలేని మాట. ఫలానావాడు దొంగ అని అనుమానింపబడి, తీర్మానింపబడి, వాడికి తన్నులు తగలడమే వాడు పాపి అనీ, శిక్షార్హుడనీ ధృవపరుస్తుంది. ముందుగా ఈ శిక్షాకాండ అంతా జరుగుతుంది. ఆ తర్వాత, శిక్షించే వారి మానసికతృప్తికోసమై ఫలానావాడిని న్యాయంగానే శిక్షించాం అనే నైతిక ధీమాకోసమై, శిక్షాపాత్రుని నోటివెంటనే 'నేను పాపినే' అని అనిపించడం-కొన్నికొన్ని సందర్భాలలో నిజంగా పాపి కాక పోయినా, లాఠీ దెబ్బలకు జడిపై నా 'నేనే పాపిని' అని అనవలసి రావడంకూడా అప్పడప్పడు జరుగుతూనే వుంటుంది. వెరళి: చేసిన పాపం చెప్పకముందే దేహశుద్ధితో పటాపంచలై పోతుంది. ఇంక వేరే చెప్పడంకూడా ఎందుకయ్యా అంటే చెప్పించే ప్రభువుల ఆత్మతృప్తి కోసమే!

కెరడుగట్టిపోయిన మనిషి

'రామ్మోహనావుకోసం వచ్చారా? ఇంట్లో లేడు. హోటలుకు వెళ్ళాడు భోజనానికీ. కూర్చుంటే కూర్చోండి అతడు వచ్చేదాకా.'

'అలాగేలేండి, కూర్చుంటా-మీరూ ఆతనూ కలిసి ఈ ఇంట్లో వుంటున్నారా?'

'అన్నమాటేనండి, మీరుకూడా రామ్మోహనావు పనిచేసే కంపెనీలోనే పని చేస్తున్నారా?'

'అవునండి. అతడితో కొంచెం పనివుండి వచ్చా.'

'కూర్చోండి— వస్తాడు. మీ పేరు?'

'కృష్ణమూర్తి—'

'అలాగా? నీరసంగా కనిపిస్తారేం?'

'వంట్లో అట్టే బాగులేదండి.'

'టానిక్కు ఏదై నా పుచ్చుకోలేక పోయారా?'

'.....'

'గడ్డం అంతగా మాయ బెట్టుకున్నారేం? నిజానికి నా గడ్డంకూడా మానే వుండనుకోండి-'

'పని తీరిక కనపడదండీ గడ్డం, గీసుకుందుకూ.'

'మీరే గీసుకుంటారా గడ్డం - చాతనవునా?'

'ఇదేం బ్రహ్మవిద్యటండీ?'

'నామట్టుకు ఇది బ్రహ్మవిద్యే-ఎన్నిసార్లొ ప్రయత్నించాను. స్వంతంగా చేసుకుందామని- ప్రతిప్రయత్నంలోనూ రక్తం కళ్ళచూశాను.'

'కొంచం జాగ్రత్తగా ప్రయత్నిస్తే అది సులభంగా చాతనవుతుంది'

'మీరు ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించి విజయం పొందారు.'

'నా తొలిప్రయత్నంలోనే విజయం పొందాను'

'ఎంత అదృష్టం!'

'పని తీరిక లేకపోబట్టిగాని లేకపోతే ఇందాకా పెరగ నిచ్చేవాణ్ణి గాను ఈ గడ్డాన్ని.'

'మీరు పనితీరిక లేక గీసుకో లేదు. మంగలివాడు రాకపోవడం మూలాన నేను ఇలా అట్టే బెట్టుకున్నాను. ఊళ్ళోకి వెళ్లి ఏ సెలూన్ కేనా వెడదామంటే బద్ధకం-ఈవేళ సాయంత్రంగానీ వెళ్ళాలి.'

'మీ కేమిటి పని?'

'కవినండి. చూట్టంటేదూ నాబద్ధకం?'

'అదృష్టవంతులు! నాబోటివారెళ్ళకు అలా సాగుతుందా?'

'అయితే మీరు గడ్డం బాగా గీసుకోగలరన్న మాటే-?'

'ఓ ఘస్టుగా!'

'నాదగ్గరకూడా ఆయుధాలున్నాయి కాని మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తే పెచ్చులు లేచివస్తాయని భయం.....'

'జాగ్రత్తగా ప్రయత్నించి చూడండి-ఫరవాలేదు--'

‘ప్రయత్నించనండి-గుండెలు కొట్టుకుంటున్నాయి, వెనకటి ప్రయత్నాలమాట తలుచుకుంటూంటే—’

‘అయితే మీ గడ్డం ఇతరులు గీయవలసిందే!’

‘అంతేనండి- అలా రాసిపెట్టేక తప్పతుందా?’

‘అదే నయం లెండి!’

‘ఏం నయం లెద్దురూ! మంగలాడికోసం పడిగాపులడి కూర్చోవాలి- లేకపోతే సుఖంగా నిద్రపోతూ వుండవలసిన ఈ పగలు పదిగంటలవేళ బద్ధకాన్ని చంపుకుని మంగలిషాపుకు బయలుదేరిపోవాలి.’

‘ఫరవాలేదు లెండి-పావుగంటపని-వెళ్ళి చేయించేసుకురండి-’

‘వెళ్ళనండి-బద్ధకంగా వుంది.’

‘అయితే మా నెయ్యిండి.’

‘అయితే మీరు గడ్డం బాగా గీసుకోగలరన్న మాట?’

‘ఓ ఫస్టుగా!’

‘అయితే నాకు క్లాస్ గీసివెడుదురూ, మళ్ళి వీధిలోకి వెళ్ళలేనూ...’

‘నన్నా గీయమంటూంట...?’

‘మిమ్మల్నే భాయీ...మనలో మనకి...’

‘నే నెవరో మీరు ఎరగరు...?’

‘ఎరక్కపోవడమేం భర్మం? రామ్మోహనావు పనిచేసే కంపెనీలోనే మీరూ పనిచేస్తున్నారు...మిజీతం పాతికా, ముప్పయ్యా?’

‘మీరు పొరబాటుపడుతున్నారు-నేను ఆ కంపెనీ మేనేజర్ను-’

‘అలాగా! అయితే ఇంకనేం? మీరు ఆఫీసుకి ఎప్పుడు వెళ్ళినా అడిగేవాళ్ళే ఉండరు. కూర్చోండి-క్లాస్ గీసేసి వెడుదురుగాని!’